בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 21358-01-25 דוד נ' השוק

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט אבי פורג

המבקש: **שחר דוד**
ע"י ב"כ עוה"ד משה בן דרור ועוה"ד ינון חימי

נגד

המשיבה: **מחסני השוק בע"מ**
ע"י ב"כ עוה"ד מעיין זיו-גלנץ

פסק דין

(אישור בקשה להסתלקות מבקשה לאישור תובענה כייצוגית)

לפני בקשה מוסכמת לאישור הסדר הסתלקות מבקשה לאישור תובענה ייצוגית שהוגשה בהתאם לסעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן בהתאמה: "**בקשת ההסתלקות**", "**בקשת האישור**" ו- "**חוק תובענות ייצוגיות**").

התובענה הייצוגית, בקשת האישור וההליכים בתיק

1. המבקש הגיש ביום 9.1.25 תובענה ובקשה לאישורה כתובענה ייצוגית נגד המשיבה בטענה לגבייה ביתר בקשר עם מוצרי בשר בוואקום אותם מוכרת המשיבה על פי משקל (להלן: "**המוצרים**"). המבקש טען כי המשיבה מפרה את הוראות הדין בכך שבעת שקילת המוצרים לצורך חישוב מחירם הכולל היא לא מפחיתה את מלוא משקל האריזה (כגון: קופסה, ניילון וכיוצ"ב). הבקשה הוגשה לאחר שהמבקש הקדים פנייה למשיבה.

2. עילות התביעה אותן טען המבקש בבקשת האישור הינן: הפרת סעיף 17ב לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן: "**חוק הגנת הצרכן**"); ו/או הטעיה לפי סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן; ו/או הפרת סעיף 20(ב) לחוק המכר, תשכ"ח-1968; ו/או עשיית עושר ולא במשפט על פי חוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט- 1979; ו/או הפרה של חובת תום הלב הקבועה בסעיפים 12, 39 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג- 1973; ו/או הפרת חובה חקוקה לפי סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]; ו/או רשלנות לפי סעיפים 35, 36 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש].

3. את הקבוצה הייצוגית ביקש המבקש להגדיר בבקשת האישור כך:

> **"כל לקוחות המשיבה אשר רכשו מוצרי מזון לפי משקל ארוזים בוואקום (או באריזה דומה של מוצרים שקילים הארוזים מראש) בסניפי המשיבה, לרבות רכישות שבוצעו בקופות בשירות עצמי ובאתר האונליין, ומשקל המזון נטו (ללא אריזה) שקיבלו לידיהם היה נמוך ממשקל המזון שהם שילמו עבורו, בין היתר**

במקרים בהם המשיבה לא הפחיתה את מלוא משקל האריזה (או חלקה) ו/או בכל דרך אחרת, ב-7 השנים קודם להגשת הבקשה לאישור ועד למועד אישור הבקשה כתובענה ייצוגית."

4. ביום 14.8.25 הגישה המשיבה תשובתה לבקשת האישור. המשיבה טענה בין היתר, כי בקשת האישור מבוססת על תשתית ראייתית חסרה ביותר, בקשר עם מוצרים של שני ספקים בלבד (נטו ו-ג.עופר), שלא עולה ממנה אף לכאורה גבייה ביתר בגין משקל אריזות המוצרים מושא בקשת האישור. זאת, בנסיבות בהן המבקש ביסס את טענתו בדבר היעדר קיזוז משקל אריזה אך ורק על היעדר קיומה של שורת "קיזוז אריזה" בחשבונית הרכישה. עוד טענה המשיבה כי לא הונחה תשתית ראייתית לכאורית נדרש, לא הוכחו עילת תביעה אישית, קיומה של קבוצה, או סיכוי סביר להכרעה לטובת הקבוצה. למעלה מן הצורך, המשיבה הבהירה כי לא זו בלבד שאין בסיס לטענה בדבר גביית יתר שיטתית, אלא שמדיניותה העקבית והסדורה היא דווקא לקזז את משקל אריזות המוצרים מושא בקשת האישור באופן שימנע חיוב של הלקוח בגין משקל שאינו חלק מהמוצר הנרכש. בהקשר זה הודגש כי לאורך השנים המשיבה השקיעה משאבים תפעוליים, טכנולוגיים וניהוליים בפיתוח, שדרוג והטמעה של מנגנוני קיזוז ייעודיים, שנועדו להבטיח כי החיוב יתבצע לפי משקל המוצר נטו, באופן מדויק, שיטתי ועקבי בכל נקודות המכירה. המשיבה הוסיפה כי במסגרת מאמצים אלה הוטמעה פונקציה חכמה המפחיתה באופן אוטומטי את משקל האריזה בעת סריקת הברקוד בקופה, כך שמנגנון הקיזוז מבוצע ברמת המערכת עצמה ואינו תלוי בפעולה ידנית נקודתית. היעדרה של שורת קיזוז אריזה בחשבונית אינו מהווה אינדיקציה לכך שלא בוצע קיזוז בפועל, אלא לכל היותר משקף את אופן התצוגה הטכני של הנתונים בחשבונית, הנגזר מהגדרות המערכת וממתכונת ההצגה החשבונאית, ולא מאופן החיוב הממשי של הלקוח. גם אם היה נמצא פגם כלשהו (מוכחש), המשיבה טענה כי לכל היותר מדובר בתקלה נקודתית, מצומצמת ומתוקנת, ולא בכשל מערכתי המצדיק בירור ייצוגי. המשיבה הצביעה על כך שבסמוך לאחר הפנייה המקדימה אותרה ותוקנה תקלה בקשר עם מוצר מסוג "אסאדו חלק קפוא" אותו רכש המבקש, וכי היקפה הכספי הנטען זניח ביותר (שממילא משווק משך תקופת זמן קצרה).

5. בתשובה לתשובה שהוגשה ביום 16.10.25 חזר המבקש על טענותיו וטען כי יש לדחות את טענות המשיבה ולקבל את בקשת האישור במלואה.

6. ביום 6.11.25 נערך דיון בבקשת האישור, במסגרתו הורתי לצדדים לבוא בדברים על מנת לייתר את ההכרעה בבקשה גופה. ואכן, ביום 2.9.26 הגישו הצדדים את הבקשה המוסכמת לאישור הסדר הסתלקות מן הבקשה לאישור תובענה ייצוגית, כפי שיפורט להלן.

<u>הסדר ההסתלקות המוסכם</u>

7. <u>התנהלות עתידית</u>

הצדדים ציינו בהסדר ההסתלקות כי המשיבה חזרה ווידאה כי היא מפחיתה את משקלן של אריזות המוצרים מושא בקשת האישור, וכן התחייבה להמשיך ולהקפיד בעתיד להפחיתן. כמו כן, התחייבה המשיבה להקפיד ולוודא קיזוז אריזותיהן של מוצרים חדשים ארוזים מראש הנכנסים למגוון מעת לעת.

8. <u>ההטבה לציבור</u>

בבקשת הסתלקות ציינו הצדדים, כי המשיבה ערכה בדיקה במערכותיה בכל הקשור להיקף המכר והמחיר הממוצע של המוצרים מושא בקשת האישור, כמו גם מוצרים נוספים של אותם שני היצרנים שמוצריהם תועדו לכאורה על ידי המבקש (נטו וג.עופר), ובסך הכל 27 מוצרים, וזאת במהלך כל התקופה בהם הם שווקו על ידה (החל מכניסתם למגוון ועד למועד תיקון ההתנהגות והפחתת משקלם לאור הפניה המקדימה).

בנוסף ערכה המשיבה בדיקה ממנה עלה, כי משקלן הממוצע של אריזות המוצרים מושא בקשת האישור בתקופה הרלוונטית עומד על כ-11 גרם (0.011 קילו).

בהתאם לנתוני המכר ומשקל האריזה, ובהנחה שטענות המבקש היו נכונות (המשיבה טענה כי אין ראיות לכך) ולא קוזזה משקלה של אף אריזות מוצר, הרי שסכום הגביה ביתר עבור 27 המוצרים הרלוונטיים, בתקופה הרלוונטית כאמור, הוא בסך של 58,856 ₪. הצדדים הסכימו כי לצורכי פשרה ולמען נוחות החישוב, היקף הגביה המקסימאלי יעמוד על 60,000 ₪.

העתק תצהיר המשיבה בתמיכה בנתון הגביה המקסימאלי, המבוסס על היקף המכר בתקופה הרלוונטית צורף כנספח 1 לבקשת ההסתלקות (הצדדים ציינו כי הנתונים המלאים של כמויות המכר של המוצרים הרלוונטיים ומחירם הממוצע, הוצגו לב"כ המבקש, ויוצגו לבית המשפט במעטפה חסויה כלל שיבקש לעיין בהם).

9. <u>סכום הפיצוי</u>

הצדדים הסכימו במסגרת הסדר ההסתלקות כי יינתן לציבור פיצוי בשיעור של 83% מסכום הגביה הכולל אליו הגיעו הצדדים לאחר בדיקה (הנומינלי). דהיינו יינתן לציבור פיצוי בסך כולל של 50,000 ₪ (גביה כוללת בסך של 60,000 ₪ נומינאלית, בהתאם לתצהיר כאמור בנספח 1 לבקשת ההסתלקות).

במסגרת הסדר ההסתלקות נטען כי מדובר באחוזי פיצוי יחסית גבוהים וזאת, ביחס לפסיקת בתי המשפט בתיקים מהסוג מושא בקשת האישור כאן- משקלי אריזות. זאת בהתחשב בכך שאין מדובר בהליך המעלה שאלה חדשנית, מורכבת או תקדימית, אלא בטענה שנדונה פעם אחר פעם בהליכים דומים שהסתיימו באופן דומה להליך דנן בהסדרי פשרה או בהסתלקויות באחוזי פשרה דומים לאלו שכאן.

עוד ציינו הצדדים במסגרת הסדר ההסתלקות, כי מכיוון שיש קושי לאתר במדויק את חברי הקבוצה ומכיוון שהמנגנון של פיצוי פרטני של כל הלקוחות הוא מסובך ויקר, הפיצוי יוענק בדרך

של הנחה עיוורת לכלל הלקוחות שרוכשים בסניפי המשיבה, שהם ככלל לקוחות חוזרים וקבועים של המשיבה.

בהתאם לאמור, המשיבה התחייבה להעניק במשך 12 חודשים ממועד מתן פסק הדין בהסדר ההסתלקות, הטבה ללקוחות הרוכשים בסניפיה (מחסני השוק), בסכום מצטבר בסך של 50,000 ₪ וזאת באופן הבא:

א. הנחה עיוורת בחשבונית הרכישה בסך של 5 ₪ לרוכשים ממוצרי הבשר הקפואים והארוזים מראש ובתנאי שסכום הרכישה יעלה על 150 ₪. ההנחה כאמור תינתן בנוסף לכל הנחה או מבצע אחרים ותוצג בחשבונית כפיצוי מכוח תובענה ייצוגית.

ב. הפחתת המחיר תיערך באופן אוטומטי בעת עריכת חשבון והיא תוצג ללקוחות בחשבון הסופי בלבד.

ג. הפחתת המחיר לא תוצג כמבצע או כהטבה שמוענקת ללקוחות, והיא תינתן ברציפות ועד שההטבה תמוצה במלואה.

ד. ההטבה תוענק לכלל לקוחות המשיבה, וזאת בהתאם להצהרת המשיבה לפיה אחוז ניכר מלקוחותיה הם לקוחות חוזרים. בנסיבות אלה, תתקיים בהכרח חפיפה משמעותית בין התובעים המיוצגים (חברי הקבוצה) לבין לקוחות המשיבה שייהנו מההטבה.

ה. הצדדים ציינו כי דרך מתן הטבה בדרך של הפחתה עיוורת מהמחיר הסופי של המוצרים, אושרה במסגרת הליכים ייצוגים רבים.

ו. מכיוון שמדובר בהנחה שמופחתת בצורה אוטומטית ועיוורת, ובנוסף לכל הנחה או מבצע אחרים, ויירשם עליה שהיא חלק מפיצוי בתובענה ייצוגית, ועבור לקוחות שהתכוונו לרכוש את המוצרים בכל מקרה ומקבלים את ההפחתה מבלי לדעת על כך מראש- נטען, כי יש לראות בהטבה זו ככסף ממשי המגיע לכיסם של הציבור, ובפרט לכיסם (וחשבונם) של חברי הקבוצה הרלוונטית, וזאת בהתאם להצהרת המשיבה כאמור לעיל, לפיה אחוז ניכר מלקוחותיה הם לקוחות חוזרים.

ז. המשיבה התחייבה להמציא אישור מאת נושא משרה לעמידה בהתחייבותה לעניין מתן ההטבה בסכומה המלא עד 30 ימים ממועד מתן מלוא ההטבה ללקוחות, או בחלוף 12 חודשים לאחר מתן תוקף של פסק דין להסדר ההסתלקות, לפי המוקדם.

ח. אם בחלוף 12 חודשים, תיוותר יתרת סכום שלא נוצלה, תינתן למשיבה שהות נוספת בת 4 חודשים לצורך מתן ההטבה. אם בחלוף תקופת הארכה לא ינוצל מלוא סכום ההטבה, היתרה תועבר לקרן לניהול וחלוקת כספים שנפסקו כסעד (שהוקמה לפי סעיף 27א לחוק תובענות ייצוגיות) (להלן: "**הקרן**").

10. בנוסף, במסגרת הסדר ההסתלקות הסכימה המשיבה לשאת בשכר טרחת באי כוח המבקש בסך של 12,000 ₪ + מע"מ (6,000 ₪ +מע"מ לכל אחד מב"כ המייצגים). עוד הוסכם, כי המשיבה תישא בסך של 3,000 ₪ בגין החזר הוצאות המבקש וגמול; וכי המשיבה תשיב למבקש את סכום המחצית

הראשונה של האגרה, אשר שולמה על ידו לפתיחת ההליך, כקבוע בתקנה 7א(א)(3) לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז 2007 (להלן: "**תקנות האגרות**").
כן הוסכם, כי החזר ההוצאות, השיפוי בגין האגרה והגמול ישולמו למבקש בתוך 30 ימים מיום מתן פסק הדין המאשר את הסדר ההסתלקות.
הצדדים הסכימו כי שכר הטרחה לבאי כוח המבקש, ישולם בחלוקה הבאה: 70% משכר הטרחה ישולם בתוך 30 ימים ממועד מתן פסק הדין בהסדר ההסתלקות; ו-30% הנותרים ישולמו בתוך 30 ימים לאחר הגשת תצהיר ביצוע הוראות הסדר ההסתלקות על ידי המשיבה.

11. הצדדים ביקשו גם לפטור את המבקש מתשלום חלקה השני של האגרה, וזאת בין היתר מאחר שלטענתם מדובר במקרה מובהק שבו מתקיימים התנאים הקבועים בפסיקה למתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה. הצדדים פעלו בצורה עניינית, בשלב מקדמי של ההליך, בהתאם להמלצת בית המשפט, כאשר התנהלות זו הביאה להסכמה לסיים את ההליכים המשפטיים באופן יעיל ובלא צורך בהשקעת משאבים נוספים מבית המשפט. הצדדים אף הסכימו כי ככל שלא יינתן פטור מהמחצית השנייה של האגרה, המחצית השנייה של האגרה תשולם על ידי המשיבה.

12. בנוסף הוסכם בבקשת ההסתלקות, כי המבקש מוותר באופן מוחלט על כל תביעה, זכות, טענה, תלונה, דרישה, מכל מין וסוג שהוא, הקשורים במישרין או בעקיפין בבקשת האישור או בתובענה. המבקש ובאי כוחו התחייבו שלא להגיש בעצמם, או באמצעות מי מטעמם, תביעה ו/או בקשה לאישור תובענה כייצוגית כנגד המשיבה ו/או מי מטעמה, הקשורה לאיזו מהעילות שהועלו על ידי המבקש בבקשת האישור. כן התחייבו המבקש ובאי כוחו ומי מטעמם שלא להיות שותפים או לשתף פעולה במישרין או בעקיפין עם תביעה כנגד המשיבה הקשורה לעילות שהועלו על ידי המבקש בבקשת האישור.

13. הצדדים ביקשו לפטור אותם מההליכים הקבועים בסעיף 16 (ד) לחוק תובענות ייצוגיות ובתקנה 11 לתקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע – 2010.
לבקשת ההסתלקות צורפו תצהירי המבקש ובאי כוחו לפיהם לא קיבלו כל טובת הנאה, עם ההליך, מלבד ההסכמות במסגרת הבקשה.

<u>דיון והכרעה</u>

14. עיינתי בבקשת האישור, בתביעה הייצוגית ובבקשת ההסתלקות ומצאתי אותה סבירה ועומדת בתנאי סעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות. זאת, בהתחשב בנימוקים המנויים בהסדר ההסתלקות, המקובלים עלי ובכך שאין בהסתלקות ליצור מעשה בית דין.
לפיכך, אני מקבל את בקשת ההסתלקות, מוחק את בקשת האישור ודוחה את תביעתו האישית של המבקש.

15. בנסיבות אשר פורטו לעיל, אין מקום ליתן הוראות לפרסום לפי סעיף 16 (ד)(1) לחוק תובענות ייצוגיות ולתקנה 11 לתקנות.

16. באשר לגמול ולשכר הטרחה, קובע סעיף 16(א) לחוק תובענות ייצוגיות, כי התובע המבקש להסתלק מבקשה לאישור תובענה ייצוגית לא יקבל טובת הנאה מהנתבע, אלא באישור בית משפט. הסעיף מפרט שני שיקולים שעל פיהם יחליט בית המשפט אם לאשר הסתלקות שתגמול בצידה: האחד, האם התובענה הראתה עילת תביעה לכאורה; והשני, הוא התועלת שהביאה הבקשה לאישור לחברי הקבוצה.

בע"א 8114/14 **מרקיט מוצרי ייעול בע"מ נ' סונול ישראל בע"מ** (22.8.18) (להלן: "**מרקיט**") נדונה סוגיית ההסתלקות המתוגמלת ונקבע באשר לסוגיית עילת התביעה לכאורה, בין היתר כך:

> **"25... בבואו להכריע בבקשה לפסיקת גמול ושכר טרחה אגב הסתלקות מההליך הייצוגי, שומה על בית משפט לבחון ראשית אם 'התובענה הראתה עילת תביעה לכאורה'. קרי: על בית משפט לוודא כי אין עסקינן בתביעת סרק, אלא בתובענה שלכתחילה עמדה ביסודה עילת תביעה לכאורה ואולם לאחר הגשתה התברר כי אין עוד תוחלת בהמשך ניהול ההליך. שנית, על בית משפט לתת דעתו <u>ל'תועלת שהביאה בקשת האישור או התובענה הייצוגית לחברי הקבוצה'; ויושם לב כי המחוקק שם את הדגש על עניינם של חברי הקבוצה (להבדיל מתועלת ציבורית כללית, או השגת אחת ממטרותיו של חוק תובענות ייצוגיות). אין זאת אלא ששומה <u>על הערכאה הדיונית להתרשם כי לקבוצה צמחה תועלת קונקרטית ורלוונטית כתוצאה מההליך, ואין די מבחינה זו בתועלת כללית ועמומה</u> (כדוגמת תיקון הפרת חוק שבפועל לא הסבה נזק של ממש לקבוצה גם קודם לתיקון). אחת השאלות שיש לבחון בהקשר זה, היא אם אמנם היה צורך בנקיטת ההליך הייצוגי לשם השגת התוצאה שהתקבלה."**
> (ההדגשות שלי- א.פ)

עוד קבע בית המשפט העליון בפרשת **מרקיט**, כי השיקולים המנחים לפסיקת גמול ושכר טרחה בבקשת הסתלקות יקבעו על פי שיקול הדעת של בית המשפט, בהתאם לנסיבות המקרה הקונקרטי ולאורם של העקרונות המנחים הקבועים בסעיפים 22 ו-23 לחוק תובענות ייצוגיות:

> **"29... למען הסר ספק <u>אין הכוונה ל"רשימת מכולת" מחייבת</u>, <u>ולערכאה הדיונית נתון שיקול דעת רחב בנדון בהתאם לנסיבות המקרה. פרט לתועלת שהסב ההליך הייצוגי לחברי הקבוצה, על פי סעיפים 22 ו-23 לחוק ניתן וראוי להביא בחשבון את הטרחה שטרחו התובע המייצג ובא כוחו, הסיכון שנטלו על עצמם בהגשת ההליך וניהולו, ומידת החשיבות הציבורית הגלומה בהליך. כאשר מדובר בפסיקת שכר טרחה, ניתן להביא בחשבון אף את ההוצאות שהוציא בא הכוח המייצג, האופן שבו ניהל את ההליך, והפער שבין הסעדים שהתבקשו בבקשת האישור לבין הסעדים שנפסקו בסופו של יום לטובת הקבוצה. ההלכה מקדמת דנא היא שאין עסקינן ברשימה ממצה של שיקולים, ופסיקת הגמול ושכר הטרחה נתונה לשיקול דעתה של הערכאה הדיונית בהתאם למכלול נסיבות המקרה הקונקרטיות..."**

17. במקרה דנן, בשים לב לשיקולים שפורטו לעיל בפרשת **מרקיט**, משלא מצאתי כי מדובר בטיעוני סרק, אני סבור כי הבקשה מצביעה על עילת תביעה לכאורה.

כן שוכנעתי כי קיימת תועלת לקבוצה, שסביר להניח כפי שטוענת המשיבה, כי חבריה הם לקוחות חוזרים של המשיבה, נוכח התחייבותה בנוגע להתנהלותה העתידית, כאשר המשיבה התחייבה ווידאה כי היא מפחיתה את משקלן של אריזות המוצרים מושא בקשת האישור והיא התחייבה להקפיד ולהפחית משקלן של האריזות כאמור גם בעתיד. המשיבה אף התחייבה לוודא ולקזז אריזותיהם של מוצרים חדשים ארוזים מראש הנכנסים למגוון מעת לעת. בנוסף, התחייבה המשיבה לפעול וליתן הטבה לציבור לקוחותיה בסך כולל של 50,000 ₪ (פיצוי בשיעור של 83% מסכום הגביה הכולל אליו הגיעו הצדדים לאחר בדיקה (הנומינלי)). הצדדים הבהירו כי קיים קושי לאתר במדויק את חברי הקבוצה ומכיוון שהמנגנון של פיצוי פרטני של כל הלקוחות הוא מסובך ויקר, אזי הוסכם, כי בנסיבות האמורות יוענק הפיצוי בדרך של הנחה עיוורת לכלל הלקוחות אשר רוכשים בסניפי המשיבה, שהם לטענת המשיבה, ככלל לקוחות חוזרים וקבועים שלה. המשיבה התחייבה המשיבה להעניק במשך 12 חודשים ממועד מתן פסק הדין את ההטבה ללקוחות הרוכשים בסניפיה כאמור, על ידי מתן הנחה עיוורת בחשבונית הרכישה בסך של 5 ₪ לרוכשים ממוצרי הבשר הקפואים והארוזים מראש ובתנאי שסכום הרכישה יעלה על 150 ₪, כאשר המשיבה התחייבה כי ההנחה כאמור תינתן בנוסף לכל הנחה או מבצע אחרים ותוצג בחשבונית כפיצוי מכוח תובענה ייצוגית. הפחתת המחיר תיערך באופן אוטומטי בעת עריכת חשבון והיא תוצג ללקוחות בחשבון הסופי בלבד, ולא תוצג כמבצע או כהטבה שמוענקת ללקוחות, והיא תינתן ברציפות ועד שההטבה תמוצה במלואה. הוסכם כאמור כי ההטבה תוענק לכלל לקוחות המשיבה, וזאת בהתאם להצהרת המשיבה לפיה אחוז ניכר מלקוחותיה הם לקוחות חוזרים כאמור. המשיבה התחייבה להמציא אישור מאת נושא משרה לעמידה בהתחייבותה לעניין מתן ההטבה בסכומה המלא עד 30 ימים ממועד מתן מלוא ההטבה ללקוחות, או בחלוף 12 חודשים לאחר מתן תוקף של פסק דין להסדר ההסתלקות, לפי המוקדם. כן התחייבה המשיבה כי ככל שבחלוף 12 חודשים, תיוותר יתרת סכום שלא נוצלה, תינתן לה שהות נוספת בת 4 חודשים לצורך מתן ההטבה, כאשר אם בחלוף תקופת הארכה לא ינוצל מלוא סכום ההטבה, היתרה תועבר לקרן.

גובה סכום ההטבה לציבור כאמור לעיל, נקבע לאחר שהמשיבה ערכה בדיקה במערכותיה בכל הקשור להיקף המכר והמחיר הממוצע של המוצרים מושא בקשת האישור, כמו גם מוצרים נוספים של אותם שני היצרנים שמוצריהם תועדו לכאורה על ידי המבקש (נטו וג.עופר), סך הכל 27 מוצרים, במהלך כל התקופה בהם הם שווקו על ידה, עד למועד תיקון ההתנהגות והפחתת משקלם לאור הפניה המקדימה וכן ערכה המשיבה בדיקה ממנה עלה, כי משקלן הממוצע של אריזות המוצרים מושא בקשת האישור בתקופה הרלוונטית עומד על כ-11 גרם (0.011 קילו). נמצא כי סכום הגביה ביתר עבור 27 המוצרים הרלוונטיים, בתקופה הרלוונטית כאמור, הוא בסך של 58,856,457 ₪ (ראו נספח 1 לבקשת ההסתלקות). ולפיכך הבהירו הצדדים כי הסכימו כי היקף הגביה המקסימאלי יעמוד על 60,000 ₪.

ת"צ 21358-01-25 דוד נ' השוק

תיק חיצוני:

בשים לב לאמור לעיל וכן בשים לב לכך שבעקבות בקשת האישור הושגה מטרתה המרכזית של בקשת האישור כנגד המשיבה, להסדיר את ההפחתה המלאה של משקלי האריזות, ונוכח הפעולות שהתחייבה המשיבה לבצע ומתן ההטבה לציבור בדמות פיצוי בסך של 50,000 ₪ באמצעות הנחה עיוורת כאמור, דבר שיש בו גם כן כדי להביא תועלת לציבור הלקוחות ולחברי הקבוצה (אשר כאמור סביר להניח כי הם לקוחות חוזרים של המשיבה) וכן בשים לב לכך שמדובר בבקשת הסתלקות ולא נוצר מעשה בית דין לחברי הקבוצה, למעט המבקש, כך שלא נחסמה זכותם של חברי הקבוצה להגיש תביעה אישית, מצאתי את בקשת ההסתלקות סבירה ועומדת בתנאי סעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות.

בהתחשב באמור וכן בטרחה שטרחו המבקש ובאי כוחו, הסיכון שנטלו על עצמם במסגרת ניהול ההליך, אופן ניהול ההליך, השלב בו הסתיים ההליך, אשר התקיים בו רק דיון אחד טרם הוגשה בקשת ההסתלקות, הליכי המו"מ שניהלו הצדדים לצורך גיבוש ההסכמות, כאשר אין בקבלת ההסתלקות כדי לפגוע באינטרס של מי מחברי הקבוצה או שינוי מצבם לרעה, ואף להיפך, אני מוצא לנכון לאשר תשלום גמול ושכר טרחה למבקש ובאי כוחו.

לפיכך, אני מאשר תשלום גמול ושכר טרחה בסכומים המבוקשים באופן שהמשיבה תשלם גמול והחזר הוצאות למבקש בסך כולל של 3,000 ₪, וכן תשלם המשיבה שכר טרחה לבאי כוח המבקש בסך של 12,000 ₪ +מע"מ (6,000 ₪ +מע"מ לכל אחד מבאי כוחו של המשיב).

החזר ההוצאות והגמול למבקש, שיפוי בגין החלק הראשון של האגרה ו- 70% משכר הטרחה לבאי כוחו של המבקש ישולמו בתוך 30 ימים ממועד מתן פסק דיני זה.

30% הנותרים משכר הטרחה ישולמו בתוך 30 ימים לאחר שיוגש לבית המשפט תצהיר ביצוע הוראות הסדר ההסתלקות על ידי המשיבה כאמור לעיל.

18. באשר לחלקה השני של האגרה, בהתאם לתקנה 7א(א)(4) לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007, נוכח השלב המקדמי של ההליך, החסכון בזמנו של בית המשפט ומאחר ומדובר בסוגיה שהיה מקום לבירורה, אני מורה שהמשיבה היא שתישא בתשלום של 50% מחלקה השני של האגרה ופוטר מתשלום 50% הנותרים.

המבקש יעביר את פסק הדין למנהל בתי המשפט לשם רישומו בפנקס התובענות הייצוגיות.

ניתן היום, כ' אלול תשפ"ו, 02 ספטמבר 2026, בהעדר הצדדים.

אבי פורג, שופט